

ESPAI REFERENT pàg 3
La nau de la Caldereria
serà seu de la biennial de
cultura europea Manifesta

'DUENDE' I PASSIÓ pàg 16
El 'bailaor' Farruquito
és el cap de cartell del
40è Festival d'Art Flamenc

líniacornellà

11 anys

Abril 2024 · Núm. 126 · liniacornella.cat

Alarma per l'estat de la façana del CUAP de Sant Idefons

Cornellà exigeix al Govern que reperi el centre sanitari, que pateix despreniments que posen en perill els veïns pàg 10

Mirant al futur

El Llindar combat l'exclusió educativa
dels joves amb fabricació digital

Foto: El Llindar

pàg 15

TRADICIÓ pàg 10
La ciutat viu un
mes de llibres i cultura
amb una nova Jordiada

A FONTS pàgs 18 i 19
El Tram celebra 20 anys:
el transport més ben valorat

COMERÇ pàg 20
Reptes matemàtics
a les botigues de Cornellà

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

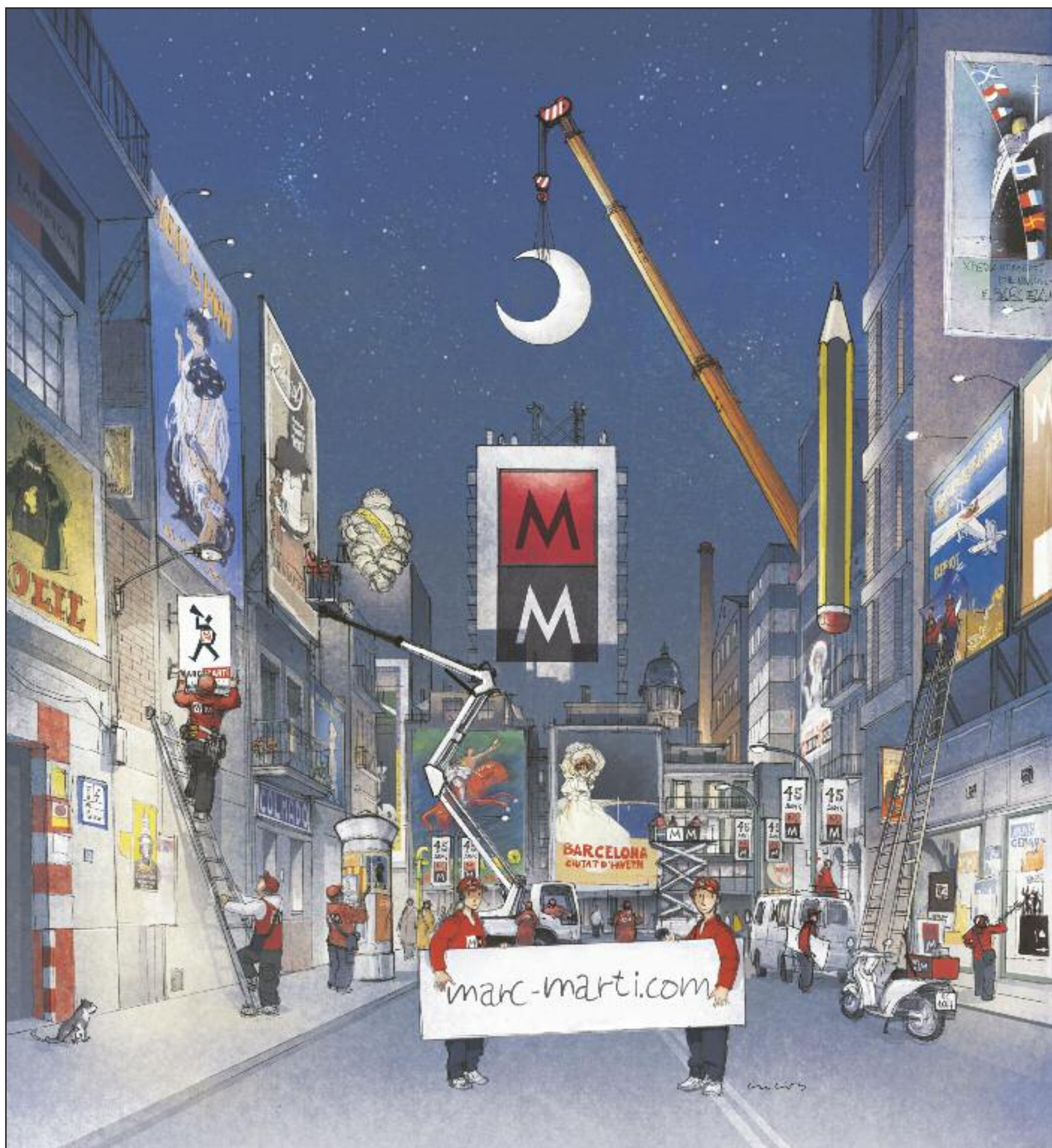
618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

La Caldereria és actualment la seu dels Castellers de Cornellà, on assagen (esquerra). A la dreta, imatge de la maqueta del Manifesta 2024 per a la zona del Baix Llobregat. Fotos: Castellers i ACN

La Caldereria i l'equilibri

» La biennial europea de cultura contemporània Manifesta aterrarà a l'antiga fàbrica el setembre
 » Ara és la seu dels Castellers, i l'organització del certamen en destaca com s'ha adaptat als nous temps

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

“Equilibrar conflictes”. Això és el que destaca del Baix Llobregat la biennial de cultura europea contemporània Manifesta, que enguany celebrarà la seva quinzena edició a Barcelona i la seva àrea metropolitana. El cicle, que tindrà lloc del 8 de setembre al 24 de novembre, té previst organitzar diferents actes culturals en una dotzena de ciutats metropolitanas, entre elles Cornellà.

L'antiga nau industrial de la Caldereria, ubicada al Pedró i actualment un centre cultural, serà una de les seus d'un certamen que destaca el “procés d'innovació constant i sostingut” de la factoria. I no podria haver

triat un lloc més adequat, perquè avui dia la Caldereria és la seu dels Castellers de Cornellà: una metàfora d'aquest “equilibri” del qual parla el Manifesta, necessari per harmonitzar passat i present, conflictes i oportunitats, a imatge i semblança dels castells que aixeca la colla, en els quals cal la col·laboració de tot-hom perquè cadascun dels integrants es mogui a l'uníson i evitar que s'ensorrin.

HARMONIA I CAOS

De cadascun dels territoris metropolitanos que allotjaran seus del Manifesta l'organització en destaca una fortalesa. En el cas de la zona del Baix Llobregat i el Delta, la biennial posa èmfasi en la confluència de natura i industrialització que caracteritza la comarca. “Dins d'aquest caos,

trobem espai per a l'harmonia i una oportunitat per a la reconciliació”, destaquen del Baix els organitzadors del Manifesta.

Per tot plegat, la biennial convida els visitants a descobrir una zona de la metròpoli “en transformació constant” i a fer-ho “des de l'art i la cultura, posant de manifest la necessitat d'un enfocament sostenible per desenvolupar aquest paisatge metropolità dinàmic”, assenyalen des de l'organització.

Tal com es va anunciar fa unes setmanes, a l'equip del Manifesta hi ha una cornellanenca, Penélope Cañizares, que serà la representant artística de la ciutat a la biennial de la cultura. De moment, el consistori i l'organització del Manifesta estan immersos en visites tècniques a la Caldereria per ultimar els detalls.

D'antiga indústria a epicentre cultural

HISTÒRIA ▶ Ubicada al carrer Sevilla, la nau industrial de la Caldereria és tot un exemple de reconversió del passat industrial en un espai per a la difusió de la cultura. Actualment, aquesta nau és propietat municipal i acull activitats culturals, com ara els concerts de les Nits d'Estiu, i és la seu dels Castellers, així com el taller d'alguns artistes.

Tot i això, el seu passat es remunta a principis dels anys 10 del segle passat, quan la multinacional alemanya Siemens va construir diverses naus al municipi. Aquest re-

cinte industrial va patir un fort creixement a partir dels anys 60 i 70, fenomen que va comportar la construcció de més naus en aquesta zona. En concret, l'edifici que ara es coneix com la Caldereria es va fer als anys 60 i es va ampliar en la dècada posterior. En total, la fàbrica té una superfície de més de 4.000 metres quadrats.

A més, segons una modificació del Pla General Metropolità (PGM) aprovada al Ple fa un any, l'Ajuntament hi té previst traslladar la seu del cos de la Guàrdia Urbana.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaCornellà**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meva memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

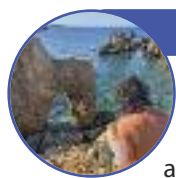
Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

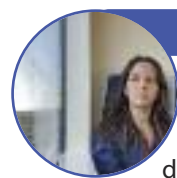
@alexsncimnt

És increïble com a Barcelona pots endevinar a quin barri ets només mirant els establiments de restauració: els 365 i Vivari es concentren als barris de renda baixa-mitjana, els Fornet i Santagloria als barris de renda mitjana-alta i els Starbucks a les zones turístiques.

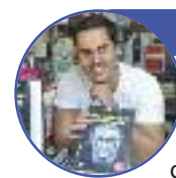
@JoseLuisSTAP

18.321 apartaments i habitacions fora del mercat de l'habitatge i destinats al turisme a Barcelona, segons l'informe Inside Airbnb. La majoria de grans empreses, amb fins a més de 300 apartaments turístics. Bona part sense llicència! No manca habitatge, sobren especuladors.

@omnialbakkali

Una cosa que tinc clàrissima és que una candidatura política que no representa els interessos de la classe treballadora marginada perquè no ha patit els efectes directes que suposa la marginació social de classe no pot decidir per ningú més que per si mateixa.

@FonsiLoaiza

Un espanyol se'n va anar de viatge a Tailàndia amb assegurança mèdica. El van haver d'ingressar amb pancreatitis. Cada dia d'hospitalització li costava 2.500 euros. No podia pagar-ho. Ha estat traslladat a Bilbao per tractar-lo com més aviat millor i salvar la seva vida. Sort de la sanitat pública.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La clau

Manifesta

El Manifesta, la biennial de cultura contemporània europea, aterrarà a la nau industrial de la Caldereria el setembre. Aquesta serà una de les seues metropolitanes del certamen, que celebrarà actes culturals de tota classe a Barcelona i rodalia.

pàgina 3

Salut

L'Ajuntament de Cornellà exigeix que el departament de Salut de la Generalitat arregli la façana del CUAP de Sant Ildefons, que ha patit diversos desprendiments els últims mesos. El Govern ha informat que rehabilitarà la façana aviat.

pàgina 10

El Llindar

La Fundació El Llindar ha posat en marxa 'La Fàbrica', un centre de fabricació digital i noves tecnologies que ajudarà els joves exclosos del sistema educatiu a formar-se per trobar oportunitats laborals i així tenir un futur millor.

pàgina 15

El + llegit

líniacornellà.cat

- 1 **Cornellà reclama al Govern la rehabilitació de l'ambulatori de Sant Ildefons**
- 2 **L'Ajuntament redueix a més de la meitat el consum municipal d'aigua**
- 3 **L'expert en robòtica i intel·ligència artificial Roberto Menéndez visitarà el Creació Fòrum**
- 4 **Prohibit fer foc al bosc**
- 5 **El salari que s'ha de cobrar per viure dignament a la metròpoli no para de créixer**

El milió d'euros de la vergonya

per Susana Pérez Soler

Foto: Jordi Borràs/ACN

Dani Alves ha comprat la seva llibertat. Després de 14 mesos de presó preventiva, l'exfutbolista ha aconseguit la llibertat provisional sota fiança d'un milió d'euros. El cas és alarmant perquè concentra dues de les desigualtats més greus de les societats occidentals contemporànies: la de gènere i la de classe. Aquests dies em pregunto per què l'opinió pública no ha expressat amb contundència el seu rebuig contra el milió d'euros de la vergonya, com sí que va passar en el cas de La Manada o el petó de Rubiales.

El cas Dani Alves constata que no tots som iguals davant la llei. Que si tens la capacitat de reunir una fiança d'un milió d'euros, o el que el tribunal consideri pertinent en cada cas, pots eludir la justícia. Encara més: cal recordar que la condemna d'Alves va ser baixa (quatre anys i mig) perquè els jutges van aplicar un atenuant de reparació del dany després que Alves pagués 150.000 euros d'indemnització per perjudicis morals.

Una reparació del dany que va generar crítiques entre experts i juristes perquè, van al·legar, no

només tenia un component de classe, sinó perquè havia estat merament dinerària, és a dir, no hi havia hagut una voluntat real de reparació, ja que la víctima va ser atacada durant el judici i qüestionada al llarg del procés. A més, les seves dades personals van ser difoses a les xarxes socials per l'entorn d'Alves.

Més enllà de la qüestió de classe –prou greu en si mateixa–, des d'una mirada profana, el milió d'euros amb què Alves ha eludit la presó reforça la idea, ja prou estesa, que el delictes de violació no és tan greu i posa en dubte la versió de la víctima, que ha hagut de tornar a rebre suport psicològic després que l'exfutbolista hagi sortit de la presó.

El cas de La Manada va remoure consciències i va aconseguir posar el focus en els agressors i no en la víctima. Va ser la punta de llança de la llei del consentiment que,

malgrat la reducció d'algunes penes, va eliminar el delictes d'abusos del codi penal (ara tot és agressió sexual) i va dotar de més recursos i atenció les víctimes. El cas Rubiales, que es va sobredimensionar en època de sequera informativa i amb ganes de passar factura per altres assumptes que poc o res tenien a veure amb el mediàtic petó, va obrir el debat sobre les conductes sexistes i l'abús de poder en l'entorn laboral.

Resulta tan incompreensible i esfereïdor l'excés d'atenció a la conducta inapropiada de Rubiales com el silenci envers el cas Alves. De la mateixa manera que el cas de La Manada va servir per reflexionar sobre quina resposta volem donar com a societat a les agressions sexuals, el cas Alves ens hauria de conduir a lluitar per una justícia sense diferències per qüestions econòmiques.

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EleccionsPaísBasc

@Carlos_emateo: El PNB guanya les eleccions al País Basc, Bildu s'imposa com el partit que creix i el PSE-EE tindrà la clau del govern regional.

#SantJordi

@itsmayanara: Bon Sant Jordi! "Hi havia una vegada un drac i una princesa..., i la història ja sabeu més o menys com va, o no?". Gaudiu del millor dia de l'any!

#ElClàssic

@Carles_Domenech: La Lliga no pot certificar la jugada de Lamine Yamal al Clàssic Madrid-Barça. Tanta tecnologia i no sabem si és gol o no.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminisme liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matisar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobilista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empena, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatòlicista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Situació surrealista a Sydney. Un cavall va aparèixer a l'estació Warwick Farm, al sud-oest de la ciutat, i es va unir als viatgers, esperant el tren al darrere de la línia groga, tal com feien ells. Sort que el seu amo va arribar abans que el tren.

Un home belga va ser detingut el 2022 per donar positiu en dos controls d'alcoholèmia. Va dir que no havia begut res, però ningú el va creure. Ara s'ha descobert que té una síndrome que fa que l'intestí fabriqui alcohol.

La competitivitat, en alguns casos, no té límits. Un tractor s'ha fet viral per impedir que els cotxes del seu darrere l'avancin mentre condueix per carreteres secundàries. L'home deu pensar que viu en una cursa constant...

Una dona del Brasil va anar a demanar un préstec al banc amb el seu tiet. El portava en cadira de rodes i li agafava la mà perquè signés els papers. Els treballadors es van adonar que l'home estava mort.

Línia

LA FOTO

diba.cat/sant-jordi

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobrien la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula 'El colós en flames', del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres

”

Flaixos

@Flologia_: Soc l'únic a qui preocupa la quantitat de joves que s'han llançat al mercat sexual de l'OnlyFans? Són uns diners còmodes, però l'empremta digital passa factura.

@JordiPL85: Encara ningú m'ha explicat per què és impossible posar en pràctica la immersió real: més docents, més formació lingüística, més recursos... és voluntat política.

@laura6rau: No entenc per què hi ha senyors que treballen posant benzina al teu cotxe mentre tu mires i no hi ha algú que et posi la compra a la bossa quan vas sola al súper.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Quatre instituts de la ciutat han reivindicat la tasca de diversos activistes de tot el món, que lluiten per la defensa dels drets humans. Es tracta del Francesc Macià, l'Esteve Terrades, el Neus Català i el Maria Aurèlia de Capmany.

Cornellà exigeix al Govern que rehabiliti el CAP Sant Ildefons

- » Darrerament hi ha hagut diversos despreniments a la façana
- » Des de Salut indiquen que tenen previst fer-hi obres de millora

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament ha demanat de manera "urgent i immediata" al Govern de la Generalitat l'execució de les obres de rehabilitació pendents a l'edifici del Centre d'Urgències i d'Atenció Primària (CUAP) de Sant Ildefons, que des de fa temps està parcialment envoltat de xarxes de protecció per evitar que parts de la façana caiguin a la via pública. De fet, en diverses ocasions recents s'han produït despreniments que han requerit la intervenció de personal tècnic de l'Ajuntament i del cos de Bombers. Per tot plegat, el consistori va enviar a principis de mes una ordre d'execució al Govern perquè reformi la façana de l'edifici.

Des de la conselleria de Salut, per la seva banda, confirmen a aquesta publicació que està previst fer-hi obres de rehabilitació integral de la façana i de millora de l'eficiència energètica.

Aspecte actual de l'edifici, amb les xarxes de protecció. Foto: Ajuntament

Respecte al nou CUAP previst a l'avinguda Salvador Allende, a prop de l'actual centre mèdic, les obres van començar el mes d'octubre de 2023 i estan avançant segons el previst, segons fonts del departament de Salut, que confirmen la informació publicada a *Línia Cornellà* i que afegeixen que quan es traslladi a aquest nou emplaça-

ment, el CUAP duplicarà la seva superfície, fet que li permetrà incrementar la capacitat assistencial i oferir una millor atenció.

Al mateix temps, i sempre segons la informació facilitada per la conselleria, s'alliberarà l'espai que ocupa actualment a la planta baixa del CAP Sant Ildefons, que es podrà destinar a l'equip d'atenció primària.

Tres anys denunciant la mort de Xavi Cayuela

HOMENATGE ▶ El 20 d'abril, al voltant d'un centenar de persones van participar en l'ofrena floral en homenatge a Xavi Cayuela, el treballador de 19 anys d'edat mort en accident laboral. L'homenatge va tenir lloc davant de la fàbrica de la companyia d'impermeabilització CIDAC, al carrer de Sant Joan Despí, on treballava, ara fa tres anys.

Cayuela va ser engolit per una màquina que enrotllava tela asfàltica "amb els sistemes de seguretat anul·lats, en una fàbrica de Cornellà que no tenia ni els

mínims en prevenció de riscos laborals", segons denuncia Iru-berro Moner, secretari d'Acció Social de la CGT, que afegeix que la direcció de l'empresa "no es va dignar a parar la producció mentre Xavi estava mort i atrapat a l'enrotlladora".

El febrer de 2022, la companyia va ser sancionada per la seva responsabilitat directa en la mort. La policia, a més, va acreditar dèficits als sistemes de seguretat de la factoria, fet pel qual van imposar una multa de 328.000 euros als responsables.

La ciutat celebra una nova edició de la popular Jordiada

El parc de can Mercader acull una nova Jordiada. Foto: Ajuntament

TRADICIONS ▶ El pregó a càrrec de l'Agrupació Sardanista de Cornellà va inaugurar el 18 d'abril la 31a edició de la Jordiada, celebració popular impulsada per una trentena d'entitats de la ciutat, que durant el mes d'abril ofereix propostes lúdiques i culturals per reivindicar la cultura popular i tradicional catalana.

Com altres edicions, l'acte principal va tenir lloc al parc de Can Mercader, on amb motiu de la Festa de la Cultura Popular, s'hi van instal·lar una trentena de parades de les entitats de cul-

tura catalana i de les llibreries del municipi.

A més, Maria Pinyol, secretària de la comissió organitzadora, anunciava a *Ràdio Cornellà* la celebració de concerts, sessions de contes, presentacions literàries i el concurs de fotografia Memorial Bernardí Fornals o el tradicional 'Tresquem', entre altres activitats previstes.

Enguany, també s'ha volgut reconèixer l'obra de la poetessa cornellanenca Paula S. Piedad, distingida amb el Premi de Poesia Martí Dot 2024.

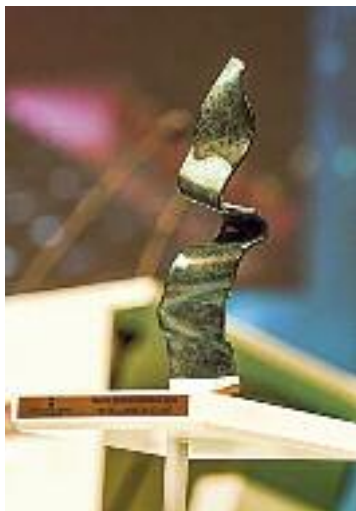

Foto: Ajuntament

L'Ajuntament torna a premiar la flor i nata de la ciutat

GUARDONS ▶ La gala de premis Ciutat de Cornellà va tenir lloc el 19 d'abril a l'Auditori. Allà es van guardonar les persones i entitats que treballen pel progrés cívic del municipi. El Premi d'Honor va anar a parar a Miguel López, sindicalista i membre de diverses entitats de la ciutat. Va compartir l'honor amb la família Serra, ceramistes amb molta tradició a la ciutat. Montserrat Galícia va rebre el Premi d'Humanitats, per la

seva tasca d'escriptora. Un guardó que va compartir amb l'escola Abat Oliba, que fa mig segle de vida. La directora del Patronat, Gemma Gallofré, va rebre el Premi d'Acció Cívica, conjuntament amb l'Associació Espanyola Contra el Càncer. El Cellar de la Consol i Recibaix van rebre el Premi d'Economia, mentre que Carles Vallejo i la secció femenina del club Fonsanta-Fatjó van emportar-se el Premi Especial.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cidis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Vint anys de segones oportunitats

» La fundació El Llindar celebra el seu vintè aniversari amb la inauguració a Cornellà de 'La Fàbrica'
 » És un espai de fabricació digital i una nova oportunitat per a joves exclosos del sistema educatiu

Roger Jiménez
CORNELLÀ

Amb la inauguració el 24 d'abril de La Fàbrica, el nou espai de fabricació digital del Llindar, la fundació cornellanenca celebra el seu vintè aniversari. Enguany arriba a les dues dècades d'orientació i acompanyament a prop de 5.000 alumnes de diferents instituts de la ciutat, com el Miquel Martí i Pol o el Joan Miró, amb actuacions educatives incloses en el Programa d'Adaptació Curricular, que té com a objectiu evitar l'abandonament escolar.

"Aquí ens donen noves oportunitats de formació per a joves que ja no teníem opcions dins de la formació reglada", agraeix en Xisco, antic alumne i actual formador en creació digital de joves alumnes, com la Noelia, que reconeix haver recuperat la motivació amb els tallers d'electricitat o de cuina.

"FORMAR PERSONES"

"A banda de formar-nos com a professionals d'un sector emer-

gent com el digital, aquí també ens formem com a persones", va expressar durant la presentació el Xisco, que també va voler destacar l'acompanyament personalitzat per part del professorat del Llindar, que reclama a les administracions que esdevingui un centre de formació professional reglat.

De fet, "des de l'any 2004 hem acompanyat a més de 4.800 adolescents i joves del Baix Llobregat i el Barcelonès Sud, i actualment tenim al voltant de 500 alumnes", va comentar la presidenta de la fundació, Carmen de la Maza, durant l'acte inaugural de La Fàbrica, taller ubicat en un modern edifici, a poca distància del parc de Can Mercader, i el lloc on fins ara hi havia els centres de creació i producció del Llindar.

"La Fàbrica és fruit de la feina conjunta de totes les entitats i administracions implicades en el projecte, com l'Ajuntament de Cornellà, que ofereix oportunitats de qualitat en un sector emergent i innovador com és la fabricació digital", va expressar De la Maza, que va voler agrair la

Vista parcial d'un dels tallers de La Fàbrica, amb alguns dels treballs dels alumnes del Llindar. Foto: Roger Jiménez

tasca diària de l'equip del Llindar, dirigit per Begonya Gasch, "que fa possible que les màquines funcionin a ple rendiment per fabricar noves oportunitats".

EINA TRANSVERSAL

"La Fàbrica", explica a *Línia Cornellà* la directora de formació del Llindar Cristina Gómez, "és un espai d'aprenentatge d'una eina productiva transversal, que es pot aplicar a oficis de sectors molt diversos, com l'au-

tomoció o la indústria tèxtil", assenyala. Segons la informació facilitada per la fundació, "la fabricació digital consisteix en el disseny assistit per ordinador i la seva posterior materialització amb l'ús de màquines controlades per ordinadors".

"La formació en fabricació digital pot ser un tret diferencial per a qualsevol treballador industrial i artesà, si se'n sap fer un bon ús", afegeix l'expert en estratègia, innovació i transfor-

mació de les organitzacions Xavier Marcet, que va parlar a l'acte sobre la relació entre les persones i la tecnologia. "Cal saber pensar per dirigir les màquines de manera eficient", va afegir l'antic professor de la Universitat Politècnica, que es va mostrar optimista sobre el futur del sector tecnològic, "on hi haurà lloc per a totes les persones". Per a Marcet, l'evolució tecnològica no representa un obstacle, sinó una oportunitat.

Orgull
 la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació **21**

orgull.barcelona
 digital i revista en paper

Quatre dècades d'art i 'duende'

» Cornellà celebrarà del 10 al 31 de maig la quarantena edició del Festival d'Art Flamenc de Catalunya
 » Farruquito és el cap de cartell d'un certamen que homenatjarà la figura del 'cantaor' Fosforito

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

El Festival d'Art Flamenc de Catalunya escalfa motors per celebrar la seva quarantena edició. Tindrà lloc del 10 al 31 de maig, amb un programa especial que bascula al voltant de dos mites del flamenc dels últims temps. Es tracta del *bailaor* Farruquito, que actuarà a l'Auditori dissabte 11 de maig a les vuit del vespre, i del *cantaor* Fosforito, sobre qui es presentarà un documental el divendres 31 de maig a l'Auditori de Sant Ildefons.

Juan Atonio Ruiz, de la Coordinadora d'Entitats Flamenques i Andalusos de Cornellà -l'organitzadora de l'esdeveniment-, explica a aquesta publicació que el programa d'enguany representa "l'evolució del festival". En aquest sentit, Ruiz reivindica que el certamen cornellanenc és el degà de Catalunya d'aquest àmbit i que es desenvolupa en "tres dimensions": oferint actuacions de cant i dansa tradicional, i alhora llançant

artistes emergents i presentant de llibres o documentals, com és el cas d'enguany.

Sense anar més lluny, Fosforito ha estat un referent per a les penyes flamenques de la ciutat. De fet, una d'elles duu el seu nom. El director del film, Alejandro Fernández, participarà en un col·loqui juntament amb Francisco Hidalgo, autor cornellanenc de diversos llibres sobre el *cantaor*, el dia 31 de maig.

FIGURES CONSAGRADES

Aquest és el principal atractiu del festival, la capacitat de portar a la ciutat figures del flamenc. Ruiz, de fet, recorda que a principis del segle XXI un jove Vicente Amigo va passar per la ciutat a presentar el seu art. L'actual referent universal de la guitarra flamenca no és l'únic de la llista: el cornellanenc Juan Gómez 'Chicuelo' o el cordovès José Antonio Rodríguez, tots dos guitarristes, són alguns dels altres grans noms que han passat pels escenaris del festival flamenc.

Enguany el cartell del certamen ofereix espectacles com el de Rosario 'La Tremendita', com-

Desenes d'artistes han passat pel festival cornellanenc. Foto: Ajuntament

positora i *cantaora* que portarà el seu art dissabte 25 de maig a Can Bagaria, a partir de les vuit de la tarda, en un espectacle obert a tothom i gratuït. "Intentem tenir un repertori variat i treure el festival al carrer", reconeix Ruiz, que considera que el Festival d'Art Flamenc ha d'anar dirigit a tots els públics, "no només per als més flamenques". I, en aquest sentit, 'La Tremendita' pot ser una aposta segura, ja

que el seu estil transgressor -però amb arrels molt flamenques- és atractiu per a un públic que no sigui tan purista.

A banda, el festival també portarà els cantants Ezequiel Benítez i José Vargas, que viu a Barcelona i és fill de la immigració de mitjans del segle XX, en un concert que se celebrarà el 10 de maig a les vuit del vespre a l'Auditori de Sant Ildefons.

Amb tot, el programa de-

mostra la consolidació d'un certamen que va néixer fa quatre dècades, però que té unes arrels molt més llargues. I és que va néixer com el fruit de la unió de diversos festivals independents que portaven a terme diferents entitats flamenques de la ciutat. I amb la unió en un de sol, han convertit Cornellà en una de les capitals del flamenc. "Que s'unissin va ser una bona decisió", reflexiona Ruiz.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE

En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES

Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME

Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?

El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integran de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integran de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Amb motiu de la diada de Sant Jordi, la cervesera artesana Cornèlia ha posat a la venda la cervesa 'Rossa', a la mateixa fàbrica, a la llibreria Pati Blau i a la Fira de la Rosa i el Llibre de la plaça de l'Església.

Reptes matemàtics als aparadors de les botigues

CAMPANYA ▶ Des del 14 de març fins al 30 d'abril s'han instal·lat a diferents botigues i parades dels mercats de la ciutat cartells amb un repte matemàtic diferent a cadascuna. Aquest repte forma part d'una campanya als comerços proposada pel Museu de Matemàtiques de Catalunya (MMACA), per celebrar els 10 anys de la posada en marxa de l'equipament a la ciutat. "Els hem penjat als aparadors perquè la gent els pugui resoldre", explica Pura Fornals, directora del museu. "N'hi ha de tots els nivells perquè tothom s'hi animi", afegeix.

El museu està format per més de 100 mòduls en contínua renovació sobre diversos aspectes relacionats amb les ciències exactes: geometria plana i de tres dimensions, jocs i trencaclosques, estadística i probabilitats, fractals, aritmètica i nombres, il·lusions òptiques i art, la major part dissenyats i creats amb fusta, miralls i materials senzills.

Joves a les cúpules de Leonardo, que formen part del museu. Foto: MMACA

DIVULGACIÓ MATEMÀTICA

Tot i que la part més visible del MMACA és l'exposició permanent del Palau Mercader i les activitats adreçades a grups escolars, el Museu també organitza exposicions itinerants i participa en fires, festes de la ciència, congressos, publicacions i altres esdeveniments de la comunitat matemàtica catalana, es-

panyola i internacional en l'àmbit de l'educació i la divulgació de les matemàtiques.

D'altra banda, des de la seva creació, l'any 2008, l'Associació treballa per divulgar i estimular una imatge social positiva de les matemàtiques, apropant-les a les persones mitjançant experiències interactives i activitats de manipulació.

El centre comercial Splau col·labora en la Festa del Riu

FESTES ▶ El 17 de març es va celebrar la novena edició de la Festa del Riu, una celebració lúdica i educativa al voltant del riu Llobregat organitzada per l'Ajuntament en commemoració del Dia Mundial de l'Aigua.

Durant la jornada, es van fer activitats per a tota la família amb diversos tallers sobre naturalesa i espècies autòctones, itineraris naturalistes, una ruta amb bicicleta i un *trail running* o entrenament per a corredors.

La festa va comptar amb la col·laboració del centre comer-

cial Splau, per cinquè any consecutiu, amb l'objectiu de donar suport a la recuperació de la ribera i conscienciar sobre l'entorn mediambiental. En concret, el centre va col·laborar en un taller de construcció de caixes-niu per a diferents espècies d'ocells, que es distribuïran per la ciutat i els voltants del riu Llobregat.

D'altra banda, a causa de l'actual context de sequera a la comarca del Baix Llobregat es va haver de cancel·lar la tradicional plantada d'arbres que organitza el centre comercial.

La tradicional Festa del Riu a la llera del Llobregat. Foto: Ajuntament

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
en Acción

Malgrat guanyar quatre dels últims cinc partits, l'equip de Fernando Gordo va perdre la seva plaça a Lliga Femenina 2 i el pròxim curs jugarà a Super Copa. El Club Basket Almeda es va acomiadar de la categoria el 13 d'abril a casa, amb derrota per 70-71 contra el CD Mutilbasket, en l'últim matx d'Anna Grau.

La puresa del futbol modest

» El derbi barceloní UE Sant Andreu-CE Europa és l'exponent de la resistència i l'èxit de l'esport proper
» "L'afició hauria de ser el pal de paller dels clubs", defensa Ramon Armengol, directiu del CE Europa

Toni Delgado
BARCELONA

Amb els cascos a les orelles i la resta de sentits pendents d'un matx de l'Esport Club Granollers és quan Emma Montané se sent plena. "Per a mi narrar els nostres partits a Ràdio Granollers és un privilegi i un plaer, i m'omple molt més que anar a estadi de Primera Divisió", confessa, orgullosa, la cap de premsa del conjunt granollerí, fundat el 1913.

Montané descriu la passió i la puresa del futbol modest, el futbol de sempre, proper i familiar i, ahora, l'amor per una entitat esportiva: "Costa concretar amb paraules com t'estimes un club i un escut, i com pateixes i gaudeixes per i amb ell. Tinc fotos meves al camp del carrer Girona amb tres anys. El pare em va transmetre aquesta passió i l'avi ho va fer amb ell. El somni del futbol base és arribar al primer equip".

La massa social de l'Esport Club Granollers està formada pels socis i sòcies de tota la vida, com els Montané i, sobretot, per les famílies i qui forma part del futbol base. En els partits del sènior masculí es reuneixen entre 300 i 350 espectadors, i en els del femení, que ha nascut aquest any, entre 100 i 120. El club té 102 socis.

ELS HORARIS DE LA FEINA

És fàcil identificar-se amb els jugadors i jugadores de l'Esport Club Granollers: s'entrenen després de complir els horaris de la feina, juguen els caps de setmana i no viuen en una bombolla paral·lela. "Són molt propers amb la premsa i l'afició. El gran regal del futbol modest és poder abraçar els protagonistes, que vagin a celebrar amb tu un gol a la grada i fer-t'hi fotos després del partit. Això a Primera Divisió és impossible", celebra la periodista esportiva, que des que és cap de premsa viu encara amb més intensitat l'amor pel seu club.

El CE Europa-UE Sant Andreu és el clàssic entre barris per excel·lència, i continua fent història, ara a la Segona RFEF, la quarta categoria estatal. El partit de la primera volta, disputat el passat 17 de setembre, és, amb 3.840 espectadors, el segon amb més públic des de la inauguració del Nou Sardenya, el 4 de maig del

La química entre els jugadors i jugadores del CE Europa i la seva afició és absoluta. Foto: Xavi de la Ossa/CE Europa

1995. El matx amb més aficionats (4.032) també és d'aquest curs -primera eliminatòria de la Copa del Rey contra l'Elche CF-.

El derbi barceloní de la segona volta, jugat el passat 28 de gener, és l'últim ple en la història del Narcís Sala, amb 6.531 espectadors -només hi havia 32 localitats lliures-. Quan no s'havien posat seients a totes les graderies, s'hi havien reunit més de 15.000 persones en el partit definitiu per pujar a Segona Divisió, que es va en-

El clàssic barceloní de la primera volta és el segon partit amb més públic al Nou Sardenya

dur el Barça Atlètic de Luis Enrique -curs 2009-2010- o també el dia que la UE Sant Andreu va pujar a Segona B contra el Mazarrón CF -temporada 2004-2005-. La xifra encara va ser superior molts cops abans perquè l'aforament inicial de l'estadi, inaugurat el 1970, era de 18.000 espectadors.

El futbol modest és la resistència, l'univers de la naturalitat i la proximitat. "Els clubs d'elit s'han professionalitzat, han prioritzat convertir-se en grans marques internacionals i la majoria ja no són propietat dels aficionats. L'afició hauria de ser sempre el pal de paller dels clubs i que cada un dels membres d'un equip entengués la idiosincrasia de l'entitat. Estem orgullosos d'ha-

ver mantingut l'essència de l'esport i de competir al màxim nivell amb els equips masculins i femenins", intervé Ramon Armengol, directiu de l'àrea social del CE Europa. D'adolescent, Armengol anava al camp de tant en tant, però va ser d'adult quan es va enamorar del club perquè era una entitat amb la qual s'identificava i que representava la seva manera de veure les coses.

Entre els nous socis del club gracienc hi ha persones "desencantades" amb el futbol modern, altres a qui mai els havia cridat l'atenció el futbol, altres que volen multiplicar o recuperar les seves arrels... Els socis de tota la vida transmeten l'estima pel CE Europa i els seus valors, que van lligats als del barri, que "històricament ha estat i és republicà, catalanista i majoritàriament d'esquerres". El club es va declarar el setembre de 2021 com a entitat "antifeixista, antimasclista i antiracista, i que lluita contra l'homofòbia i l'assetjament escolar".

Els historiadors asseguren que el CE Europa no havia tingut mai tants socis, uns 1.950, des de la inauguració del Nou Sardenya. A principis de la temporada passada n'eren 732 i, fa sis cursos, 392. Més enllà del derbi contra la UE Sant Andreu, la xifra més habitual d'espectadors del primer equip masculí és de 1.500. En certs matxos gairebé són 2.000, i el femení, que competeix a la Primera RFEF -Segona Divisió-, sol reunir més de 500 persones i, en certes ocasions, supera les 1.000.

Xifres millors que les d'uns quants equips de la Liga F -Primera Divisió-. Armengol té clar que la tendència ascendent de públic va començar a la temporada 2013-2014, amb l'aparició d'Eskapulats, la grada popular del club, que "va fer que gent jove del barri tornés a anar al Nou Sardenya".

Gerard Álvarez, portaveu de la UE Sant Andreu, adverteix que qui va un dia al Narcís Sala, hi torna. "L'ambient que s'hi respira és espectacular, i els últims cursos hi ha

Des que es va inaugurar el Nou Sardenya (1995), l'Europa no havia tingut tants socis, uns 1.950

molta canalla animant l'equip amb la samarreta de la UESA. El nostre gran tresor és l'afició i cada cop hi ha més joves a les grades. També ens ha beneficiat l'acord amb la marca Meyba. El club està fent una feina excel·lent", exposa.

La xifra mitjana d'assistència als partits del sènior masculí és de més de 3.300 persones. "Ara estem centrats en el futbol formatiu femení, amb equips en diferents categories, i aquesta temporada no tenim primer equip", matisa Álvarez, per a qui el citat partit d'ascens a Segona B contra el Mazarrón CF va suposar un "abans i un després", i ja no ha deixat mai de seguir el club. Se'n va fer soci, més endavant va formar part de la ràdio de l'en-

titat, i, des del passat juny, és directiu i portaveu de la UESA.

El curs 2009-2010 la UE Sant Andreu tenia uns 1.700 socis i l'octubre de 2020 havia baixat a 670. El 2022 ja n'eren 1.134 i el passat Nadal, en els primers mesos a Segona RFEF, n'eren 3.110, i ara la xifra s'apropa als 3.500.

UN "HOME DE CLUB"

"Categories com la Segona RFEF conformen aquell futbol semi-professional amb què molta gent se sent identificada i que està molt viu. El futbol de proximitat que, és clar, intenta millorar i professionalitzar les seves estructures", intervé Miquel Bonamich, gerent del Cerdanyola FC. Es defineix com un "home de club" i es deixa l'ànima per l'entitat, on va aterrar fa deu anys.

El ZEM Les Fontetes reuneix unes 500 persones per veure els matxos del sènior masculí, que el curs passat en tenia 300 perquè formava part del grup cinquè i era l'únic equip català. El femení, a Preferent i amb entrada lliure, en té menys de 100.

El Cerdanyola FC té uns 300 socis, el doble de quan jugava a la Tercera RFEF, i el seu gran suport és el futbol base. Té un miler de jugadors i jugadores que estan creixent al club. El futbol base i les seves famílies conformen gran part de l'afició "d'una entitat sense ànim de lucre que no té un arrelament històric perquè es va fundar el 2006".

També podem gaudir de la puresa d'aquest univers a 3Cat, amb la sèrie documental *Futbol modest*, que, en paraules del seu director, Albert Pons, no només està adreçada a qui segueix el futbol, sinó a qualsevol públic. "És més aviat un retrat d'històries i de persones en un context de futbol modest. No s'hi veu cap partit. Els testimonis, que ens han obert les portes de casa seva i ens han cuidat molt, ens han explicat els seus vincles amb els clubs. Hem compartit amb ells part de la seva vida familiar i al barri", enraona. El primer capítol està dedicat al derbi entre la UE Sant Andreu i el CE Europa.

"El futbol modest té una funció social i política, i reuneix valors i respecte per un territori, com una associació cultural, per exemple. I aquesta sèrie també descriu una manera de cuidar-nos i respectar-nos com a societat", tanca Pons.

No t'ho perdis

Foto: Biergarten

Biergarten

La 13a edició de la San Miguel Biergarten torna a Barcelona del 26 d'abril al 6 de maig. El Poble Espanyol es convertirà en l'escenari d'aquest esdeveniment que combina la música, la cervesa i la gastronomia alemanya i que cada any reuneix centenars de persones. Entre altres activitats, hi haurà tallers i tasts de cerveses, concursos de tirar cerveses o de menjar fränkfurts i concerts dels grups Piratas Rumbversions, The Pandicorns i Woman. L'entrada al recinte és gratuïta i, segons detallen des de l'organització, l'aforament es completarà per ordre d'arribada.

Famosos

Ramon Pelegro, més conegut pel nom artístic de Raimon (Xàtiva, 1940), ha estat distingit amb el Premi Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) del 2024. Es tracta del guardó més destacat que entrega la institució a una persona o entitat que hagi contribuït a difondre i desenvolupar els valors de la llengua i cultura catalanes. Segons assenyalen des de l'IEC, la trajectòria de Raimon, no només com a cantant, sinó també com a poeta, destaca pel seu compromís amb la defensa de la llengua, sobretot durant el franquisme, quan el català va ser censurat i perseguit. En aquest sentit, cal recordar que el cantautor valencià és reconegut com un dels membres més representatius de la història contemporània de la cançó en català i que, a més, és una de les figures catalanes amb més prestigi internacional pels premis i reconeixements que acumula.

La fitxa

QUI ÉS?

R A I M O N

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut cantautor

És una de les grans figures de la música i llengua catalanes

QUÈ HA FET?

Ha rebut el Premi Prat de la Riba de l'IEC

És el guardó més destacat que entrega la institució

A LES XARXES...

Missatges de felicitació

La gent reconeix Raimon com un defensor del català

Llibres

Fam als ulls, ciment a la boca
Neus Penalba

L'escriptora i professora de literatura reflexiona en aquest assaig sobre la novel·la pòstuma de Mercè Rodoreda, *La mort i la primavera*. Quan la va escriure, a principis dels anys seixanta, la mateixa Rodoreda va anunciar que seria la seva obra més important, però, finalment, no va ser així. *Fam als ulls, ciment a la boca* vol donar-la a conèixer.

Teatre

Conspiranoia
Marc Angelet i Jordi Casanovas

És una comèdia dramàtica sobre amistats, secrets i teories conspiranoiques. La història gira al voltant de quatre amics que es reuneixen per parlar amb la Clara, que creu que la terra és plana. El conflicte farà aflorar malestars entre els integrants de la colla, que pensaven que compartien la mateixa visió del món. Es pot veure a La Villarroel de Barcelona fins al 2 de juny.

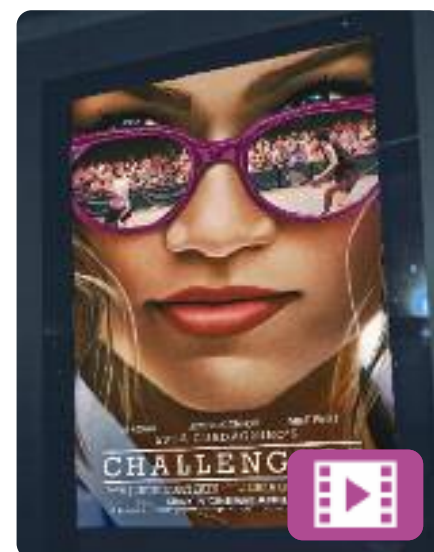
Música

Un delta fràgil
Lia Sampai

Aquest àlbum de deu cançons de l'artista ebrencana gira al voltant de les Terres de l'Ebre. En concret, les lletres parlen de la seva bellesa, del seu abandonament social i polític i també de vivències pròpies de la cantautora en aquest territori. El disc té influències de la jota i la cançó popular que es combinen amb ritmes contemporanis.

Pelis i sèries

Challengers
Luca Guadagnino

Aquest drama romàntic està ambientat al competitiu món del tennis professional. Tashi, una antiga promesa d'aquest esport convertida en entrenadora, viu un triangle amorós quan el seu marit, campió de Grand Slam, s'enfronta a Patrick. El rival és l'exnòvio de la Tashi i, a la vegada, l'antic millor amic del marit. La protagonista d'aquest film de ficció és Zendaya.

**12M
2024**

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Oficina
de Correus

Web
correos.es

**Si desitges votar per correu,
ho has de sol·licitar.**

Pots fer-ho presencialment a qualsevol
oficina de Correus o per via telemàtica,
amb certificat electrònic reconegut, a
través del web **correos.es**

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Generalitat
de Catalunya